

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามในการวิจัย เรื่อง "ความพร้อมทางอาชีพของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ที่ศึกษาตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ ในโรงเรียน
ทดลอง" จำนวน ๖๖๐ ฉบับ มาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังนี้ คือ

ตอนที่ ๑ ผลการวิจัยเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของนักเรียน จากตารางที่
๒ - ๕ มีดังนี้

ตารางที่ ๒ จำนวนและร้อยละของนักเรียนแยกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	๓๓๕	๕๐.๗๖
หญิง	๓๒๕	๔๙.๒๔
รวม	๖๖๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๒ แสดงว่านักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ ๕๐.๗๖ เป็น
เพศชาย และร้อยละ ๔๙.๒๔ เป็นเพศหญิง

ตารางที่ ๓ จำนวนและร้อยละของนักเรียนแยกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑๑	๔๕	๑๒.๘๘
๑๒	๓๗๕	๕๖.๖๗
๑๓	๑๗๕	๒๖.๓๖
๑๔	๒๑	๓.๑๔
๑๕	๖	๐.๘๑
รวม	๖๒๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๖.๖๗ มีอายุ ๑๒ ปี รองลงมา ร้อยละ ๒๖.๓๖ มีอายุ ๑๓ ปี และมีเพียงร้อยละ ๐.๘๑ มีอายุ ๑๕ ปี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๘ จำนวนและร้อยละแยกตามอาชีพของบิดา

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	๑๒๖	๑๕.๐๕
รัฐวิสาหกิจ	๒๑	๓.๑๘
เกษตรกรกรม	๑๕๖	๒๒.๑๒
ธุรกิจส่วนตัว	๑๒	๑.๘๒
ค้าขาย	๑๓๕	๒๐.๕๕
รับจ้าง	๒๐๘	๓๑.๕๒
ไม่ระบุ	๑๒	๑.๘๒
รวม	๖๖๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๘ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๓๑.๕๒ มีบิดาประกอบอาชีพรับจ้าง ร้อยละ ๒๒.๑๒ ประกอบอาชีพเกษตรกรกรม ร้อยละ ๒๐.๕๕ ประกอบอาชีพค้าขาย และน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๑.๘๒ ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕ จำนวนและร้อยละของนักเรียนแยกตามความต้องการการประกอบอาชีพในอนาคต

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	๓๕๔	๕๔.๒๔
ค้าขาย	๔๐	๑๒.๑๒
ธุรกิจส่วนตัว	๔๔	๑๓.๓๔
เกษตรกรรม	๔๒	๑๒.๕๒
รับจ้าง	๕๒	๗.๘๘
รวม	๖๖๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๔.๒๔ ต้องการรับราชการ รองลงมา ร้อยละ ๑๓.๓๔ ต้องการประกอบอาชีพค้าขาย และน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๗.๘๘ ต้องการประกอบอาชีพรับจ้าง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ ๒ และ ๓ ผลการวิจัยเกี่ยวกับความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และเจตคติทางอาชีพ ได้แสดงไว้ในตารางที่ ๖ - ๑๕ ดังนี้

ตารางที่ ๖ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และเจตคติทางอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ		เจตคติทางอาชีพ	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
ภาคเหนือ	๓๖.๘๖	๖.๑๑	๒๐.๑๒	๓.๘๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๐.๑๕	๗.๘๖	๑๗.๘๘	๔.๘๖
ภาคกลาง	๓๕.๒๐	๖.๘๑	๑๘.๗๔	๔.๐๖
ภาคใต้	๓๑.๘๗	๖.๘๗	๑๘.๖๕	๓.๗๗
เขตกรุงเทพมหานคร	๓๕.๒๔	๖.๐๘	๒๑.๗๘	๔.๓๑

จากตารางที่ ๖ แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนในภาคเหนือสูงที่สุด คือ ๓๖.๘๖ คะแนนเฉลี่ยเจตคติทางอาชีพของเขตกรุงเทพมหานครสูงที่สุด คือ ๒๑.๗๘ โดยที่คะแนนเฉลี่ยความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และเจตคติทางอาชีพของนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือค่าที่ต่ำที่สุด คือ ๓๐.๑๕ และ ๑๗.๘๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความพร้อมทางอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{x}	S.D.
ภาคเหนือ	๕๖.๕๘	๗.๒๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๘.๐๘	๕.๗๑
ภาคกลาง	๕๒.๕๕	๘.๗๕
ภาคใต้	๕๑.๖๒	๘.๕๗
เขตกรุงเทพมหานคร	๕๗.๐๓	๘.๐๗

จากตารางที่ ๓ แสดงว่านักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีคะแนนความพร้อมทางอาชีพสูงที่สุด คือ ๕๗.๐๓ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีคะแนนค่าที่ต่ำที่สุด คือ ๕๕.๐๕

ตารางที่ ๔ จำนวนและร้อยละของนักเรียนแยกตามระดับความรู้กลุ่มการงานและพื้นฐาน และระดับเจตคติทางอาชีพ

เกณฑ์	ระดับความรู้กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพ		ระดับเจตคติทางอาชีพ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สูง	๕๘	๑๕.๘๕	๖๐	๕.๐๘
ปานกลาง	๕๖๘	๗๐.๕๑	๕๖๒	๗๐.๐๐
ต่ำ	๕๕	๑๕.๖๕	๑๓๘	๒๐.๕๑
รวม	๖๖๐	๑๐๐.๐๐	๖๖๐	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔ แสดงว่ามีนักเรียนที่มีระดับความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพอยู่ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุด คือร้อยละ ๓๐.๘๑ และอยู่ในเกณฑ์ค่าน้อยที่สุดคือ ร้อยละ ๑๔.๒๔ ส่วนระดับเจตคติทางอาชีพมีนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ปานกลางมากที่สุดคือร้อยละ ๓๐.๐๐ อยู่ในเกณฑ์สูงน้อยที่สุดคือร้อยละ ๘.๐๘

ตารางที่ ๕ ร้อยละของนักเรียนแยกตามระดับความพร้อมทางอาชีพ

ระดับความรู้ ระดับเจตคติ	ระดับความพร้อมทางอาชีพ		
	สูง	ปานกลาง	ต่ำ
สูง	๓.๑๘	๘.๘๕	๑.๘๒
ปานกลาง	๕.๓๖	๕๐.๑๕	๑๕.๐๐
ต่ำ	๐.๑๕	๑๐.๐๐	๘.๐๘

จากตารางที่ ๕ แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๐.๑๕ มีระดับความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ และเจตคติทางอาชีพอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง รองลงมา ร้อยละ ๑๕.๐๐ มีระดับความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพอยู่ในเกณฑ์ปานกลางและมีเจตคติทางอาชีพอยู่ในเกณฑ์ต่ำ นักเรียนส่วนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๐.๑๕ มีระดับความรู้กลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพอยู่ในเกณฑ์ต่ำและมีเจตคติทางอาชีพอยู่ในเกณฑ์สูง

ตารางที่ ๑๐ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความรู้จักกลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพของนักเรียนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และเขตกรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๓๘๘.๘๒	๘๔๗.๒๑	๑๘.๒๒ **
ภายในกลุ่ม	๖๕๕	๒๘๘๗๒.๑๐	๔๔.๐๘	
ทั้งหมด	๖๕๙	๓๒๒๖๐.๙๒		

** $P < .001$ ($.001 F_{4, 655} = 3.712$)

จากตารางที่ ๑๐ พบว่า นักเรียนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และเขตกรุงเทพมหานคร มีผลสัมฤทธิ์กลุ่มการงานและพื้นฐานอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.001$ ดังนั้นจึงทดสอบอัตราส่วน F ตามวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ดังตารางที่ ๑๑

ศูนย์วิจัยที่รพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๑ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้กลุ่มการงาน
และพื้นฐานอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	เขตกรุงเทพฯ ฯ
		๓๖.๕๖	๓๕.๒๐	๓๑.๕๗	๓๕.๒๕
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๐.๑๕	๑๕.๐๐ **	๕.๕๕ **	๑.๓๓	๑๐.๖๖ **
ภาคเหนือ	๓๖.๕๖	-	๑.๖๕	๗.๐๕ **	๑.๗๕
ภาคกลาง	๓๕.๒๐		-	๑.๘๒	๐.๕๐
ภาคใต้	๓๑.๕๗			-	๕.๕๐ **
เขตกรุงเทพฯ ฯ	๓๕.๒๕				-

** $P < .00$ ($.00 F_{๕, ๖๕๕} = ๓.๗๒$)

จากตารางที่ ๑๑ พบว่าภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง
กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขตกรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้
กับภาคเหนือ และเขตกรุงเทพมหานครกับภาคใต้ มีคะแนนความรู้กลุ่มการงานและ
พื้นฐานอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .๐๐ นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๒ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนเจตนคติทางอาชีพของนักเรียน
ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และเขต
กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๔	๑๒๓๕.๕๓	๓๐๘.๘๖๓	๑๐.๖๓**
ภายในกลุ่ม	๖๕๕	๑๕๐๓๓.๕๔	๒๓.๐๖๕	
ทั้งหมด	๖๕๙	๑๖๒๖๙.๐๗		

** $P < .๐๑$ ($.๐๑ F_{๔, ๖๕๕} = ๓.๓๒$)

จากตารางที่ ๑๒ พบว่านักเรียนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ภาคกลาง ภาคใต้ และเขตกรุงเทพมหานคร มีคะแนนเจตนคติทางอาชีพแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ดังนั้นจึงทดสอบทีละคู่ โดยใช้ค่า F จากตาราง
ที่ ๑๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเจตนคติทางอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง		ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	เขตกรุงเทพฯ ฯ
	\bar{X}	๒๐.๑๒	๑๘.๓๘	๑๘.๖๕	๒๑.๓๘
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๗.๘๘	๒.๖๕*	๐.๕๐	๑.๘๘	๕.๕๕**
ภาคเหนือ	๒๐.๑๒	-	๐.๕๓	๐.๑๒	๑.๕๐
ภาคกลาง	๑๘.๓๘		-	๐.๕๖	๕.๒๒**
ภาคใต้	๑๘.๖๕			-	๒.๘๓*
เขตกรุงเทพฯ ฯ	๒๑.๓๘				-

** $P < .01$ ($.01 F_{6, 666} = ๓.๓๒$)

* $P < .05$ ($.05 F_{6, 666} = ๒.๓๗$)

จากตารางที่ ๑๓ พบว่า ภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขตกรุงเทพฯ มหานครกับภาคใต้ มีคะแนนเจตนคติทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ส่วนเขตกรุงเทพฯ มหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเขตกรุงเทพฯ มหานครกับภาคกลาง มีคะแนนเจตนคติทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นอกนั้นไม่มีความแตกต่างกัน

ตารางที่ ๑๔ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนความพร้อมทางอาชีพของนักเรียน
ในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ และเขต
กรุงเทพมหานคร

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	๔	๓๐๒๔.๘	๗๕๖.๒	๒๘.๘๘ **
ภายในกลุ่ม	๖๕๕	๕๐๓๕๑.๕	๖๑.๖๖	
ทั้งหมด	๖๕๙	๕๓๓๗๖.๓		

**P<.๐๑ (.๐๑ F = ๓.๓๒)
๔, ๖๕๕

จากตารางที่ ๑๔ แสดงว่านักเรียนในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
ภาคกลาง ภาคใต้ และเขตกรุงเทพมหานคร มีคะแนนความพร้อมทางอาชีพแตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทั้งนี้จึงทดสอบทีละคู่ โดยใช้ค่า F ทั้งตารางที่ ๑๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๕ ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความพร้อมทางอาชีพ

กลุ่มตัวอย่าง	\bar{x}	ภาคเหนือ	ภาคกลาง	ภาคใต้	เขตกรุงเทพฯ
		๕๖.๕๘	๕๒.๕๕	๕๑.๖๒	๕๓.๐๓
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๕๘.๐๘	๑๘.๓๓**	๖.๓**	๓.๖๕**	๑๘.๓๓**
ภาคเหนือ	๕๖.๕๘	-	๓.๐๕*	๖.๑๘**	๐.๐๘
ภาคกลาง	๕๒.๕๕		-	๐.๕๖	๒.๕๓*
ภาคใต้	๕๑.๖๒			-	๕.๓๒**
เขตกรุงเทพมหานคร	๕๓.๐๓				-

** $P < .01$ ($.01 F_{c, bcd} = 3.32$)

* $P < .05$ ($.05 F_{c, bcd} = 2.37$)

จากตารางที่ ๑๕ พบว่า ภาคเหนือกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลางกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้กับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เขตกรุงเทพมหานครกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้กับภาคเหนือ และเขตกรุงเทพมหานครกับภาคใต้ มีคะแนนความพร้อมทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ส่วนภาคกลางกับภาคเหนือ เขตกรุงเทพมหานครกับภาคกลาง มีคะแนนความพร้อมทางอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ นอกจากนั้นไม่มีความแตกต่างกัน